

Poštovani,

sa žaljenjem Vas obaveštavam da sam sprečen da se odazovem pozivu za ponedeljak 23. decembar 2013.god, koji ste mi uputili za prisustvo godišnjoj konferenciji "Gradovi protiv korupcije" gde je bilo predviđeno da iznesem svoje iskustvo vezano za korupciju. Ovo iz razloga što će se ja u vreme održavanja konferencije nalaziti u zaječarskoj bolnici gde bi trebalo da primim drugi ciklus hemoterapije, a nakon toga od polovine janura da se podvrgnem zračenju, a kasnije i operaciji.

Rečeno mi je da se karcinom javlja usled višegodišnjeg stresa. Postavio sam sebi pitanje: „Šta je to izazvalo stres u mom životu?“ Došao sam do zaključka, obzirom da imam divnu porodicu, da imam dosta prijatelja, primam penziju pa nisam nešto posebno materijalno ugrožen... i zaključio da je nasilni prekid moje uspešne radne karijere bio uzrok stresu i okidač za nastupanje ovog oboljenja.

Nepravda je najbolniji osećaj sa kojim se čovek može susresti posebno u situaciji u kojoj sam se prvo ja našao, a potom Valentina Krstić, njen brat Vladimir i još desetak provereno dobrih i savesnih državnih službenika koji su krivi samo zato što su prihvatili da pruže svoj doprinos borbi protiv korupcije i neprofesionalnom ponašanju pojedinaca u Kazneno-popravnom zavodu u Nišu a na štetu lica lišenih slobode, Ministarstva pravde i Republike Srbije.

Ukazujući na korupciju štitali smo inters države i očekivali smo od iste te države zaštitu, koja ne samo da je izostala već kada nam je država okrenula leđa započela je strahovita hajka i odmazda čime su nam povređena sva moguća ljudska i gradjanska prava i ugrožena bezbednost i egzistencija ne samo lična već i naših porodica.

Podsećam da je nakon mog izbacivanja sa radnog mesta za v.d. upravnik KPZ Niš postavljen penzioner MUP-a Božić Gordan koji je dobio neograničenu podršku Ministarstva pravde zato što je otpustio, premostio i ponizio desetak službenika. Zahvaljujući Centru za ljudska prava u Nišu, Birou za društvena istraživanja i Misiji OSCE u Srbiji pod pritiskom javnosti su izazvali momentalu reakciju Agencije za borbu protiv korupcije, Zaštitnika gradjana i Poverenika za informacije što je uticalo da ministar Nikola Selaković ukine rešenje Božića o suspenziji gospodje Krstić a potom Božića vrati u penziju. Ovakav postupak ministra Selakovića bi trebalo istaći kao neposredni doprinos borbi protiv korupcije. Medutim, ministar umesto da postupi po presudi Upravnog suda i mene vrati na radno mesto upravnika on svojim rešenjem na to radno mesto, 15.03.2013. godine, rasporedjuje bez respisivanja javnog konkursa, penzionera Vojske Srbije Grbović Aleksandra koji je protekle nedelje, prilikom posete ministra Selakovića KPZ Niš, pohvaljen za "uspešan rad u rukovodjenju ovim zavodom i postignutim izuzetnim rezultatima u proizvodnji hrane i drugih dobara", što su objavila skoro sva sredstva javnog informisanja. Na ovaj način naši rezultati rada su pripisani Grboviću i ponovo je poslata poruka: Ko nebude poslušan, biće smenjen, dobiće otkaz. Službenici Rade Radović, Rančić Tomislav i Stevanović Saša su i dalje bez posla i bez osigurane egzistencije. Na njihova radna

mesta mimo zakona primljeni su neki drugi ljudi. O tome šta smo sve preživeli i koliku cenu plaćamo samo zato što smo obavljali savesno svoj posao, ovom prilikom nebih pisao.

Sva moja obraćanja Ministarstvu pravde nisu bila delotvorna, ja nisam čak bio udostojen ni najobičnijim odgovorom na moje podneske, koji su za mene i moju porodicu veoma važni, može se reći od egzistencijalnog značaja. Presudom Upravnog suda utvrđeno i dokazano je da mi je na nezakonit način prekinut radni odnos. U ponovljenom upravnom postupku doneto je rešenje u kome je navedeno toliko laži i neistina da je to posebno uvredljivo. Zbog čega sam morao da pokrenem novi upravni spor.

Na kraju moram da istaknem da uzbunjivači, posebno u državnim organima, apsolutno nemaju nikakvu zaštitu. Prepušteni su "toplom zecu srpskog pravosudja" u kojem uzbunjivači podvrgnuti opštem bojkotu nemaju skoro nikakve šanse da zaštite svoja prava garantovana Ustavom i zakonima.

Iskreno, sada kada počinjem da sastavljam životni bilans često se pitam da li je sve ovo bilo uzalud?

Zaključio sam da nije bilo uzalud, platio sam i plaćam veoma visoku cenu pa ipak smatram da sam ja i moji saradnici ukazivanjem na korupciju doprineli izvesnim promenama. Očekujem da će ubuduće uzbunjivače štiti država kao što i oni štite tu istu državu.

Pozdravljam vas i svima želim još više uspeha u borbi protiv korupcije u nastupajućoj godini.

U Zaječaru, 17.12.2013. godine

Živorad Branković